

दानियेलको पुस्तक - एक सय उनन्चासौँ

परमेश्वरको रहस्य प्रकट: देवत्व र मानवत्वको एकीकरण

Jeff Pippenger

2024-03-21

हामी दानिएल अध्याय एघारको चालीसौँ पदमा प्रतिरूपित इतिहासलाई विचार गर्दै आएका छौँ। अहिले हामी त्यस पदभित्रको आन्तरिक ऐतिहासिक रेखालाई सम्बोधन गर्दैछौँ, जसले पृथ्वीका पशुको प्रोटेस्टेन्ट सिङ्गको इतिहासलाई प्रतिरूपित गर्दछ। हामी तेइसौँ अध्याय होइन, सत्ताइसौँ होइन, तर सैंतीसौँ अध्यायमा इजकिएलका दुई लट्टीहरूलाई एकसाथ जोडिएको प्रसंगलाई सन्दर्भबिन्दुका रूपमा प्रयोग गर्दैछौँ, ताकि तेस्रो स्वर्गदूत आउँदा ख्रीष्टले आफ्नो दिव्यता मानवतासँग जोड्नुहुँदा प्रकट भएको परमेश्वरको रहस्यलाई चिन्हित गर्न सकियोस्। पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति, यूहन्नाले सातौँ तुरहीको ध्वनिको समयमा सम्पन्न हुँदैछ भनी पहिचान गरेको परमेश्वरको रहस्यको सन्देश, प्रेरित पावलद्वारा विशेष रूपमा लाओडिसियालाई पठाइएको थियो। इजकिएल, यूहन्ना र पावलको साक्षी १८८८ मा जोन्स र वाग्नरको सन्देशमा प्रतिरूपित गरिएको त्यही परमेश्वरको रहस्यसँग मेल खान्छ, र त्यो नै लाओडिसियाका लागि सन्देश थियो।

किनकि म चाहन्छु, तिमीहरूले जानो कि तिमीहरूका लागि, लाओदिकियाका मानिसहरूका लागि, र जति जनाले शरीरमा मेरो मुख देखेका छैनन् तिनीहरू सबैका लागि, मसँग कति ठूलो संघर्ष छ; ताकि तिनीहरूका हृदयहरू सान्त्वना पाऊन्, प्रेममा एकसाथ बाँधिपर, समझको पूर्ण निश्चयका सबै धन-सम्पत्तिहरू, परमेश्वरको, अर्थात् पिताको र ख्रीष्टको रहस्यको ज्ञानसम्म पुगून्; जसमा बुद्धि र ज्ञानका सबै भण्डार लुकेका छन्। कलस्सी २:१-३।

प्रायश्चित्तको कार्य—दैवीत्व र मानवताका दुई लट्टीहरूलाई एकसाथ जोड्ने कार्य—तेस्रो स्वर्गदूत आइपुगेदेखि आरम्भ भयो, तर पावलले ती दुई लट्टीहरूको मिलनको अन्तिम र सिद्ध परिपूर्तिबारे सम्बोधन गर्दैछन्, जुन परमेश्वरको रहस्य हो। त्यसैले उनले यस सन्देशलाई लाओडिकियाका निमित्तको सन्देशको रूपमा चिन्हित गर्छन्, जो पहिले 1856 मा आयो, त्यसपछि 1888 मा पुनः दोहोरियो, र अन्ततः सेप्टेम्बर 11, 2001 मा आफ्नो सिद्ध परिपूर्ति पायो। पावलले परमेश्वरको रहस्य प्रस्तुत गर्दा—जुन सातौँ तुरहीको ध्वनिमा समाप्त हुनुपर्ने थियो—मन्दिरलाई द्विविध स्वभावमा पहिचान गर्छन्। उनले त्यस रहस्यलाई शिर र शरीरमा विभाजित गर्छन्।

उहाँ शरीरका, अर्थात् मण्डलीका, शिर हुनुहुन्छ; उहाँ नै आदि हुनुहुन्छ, मरेकाहरूबाट पहिलो जन्मनुभएको, ताकि सबै कुरामा उहाँकै प्रधानता होस्। किनकि पिताको प्रसन्नता यसैमा थियो कि सम्पूर्ण परिपूर्णता उहाँमा वास गरोस्; र उहाँको क्रूसको रगतद्वारा शान्ति स्थापना गरी, उहाँद्वारा नै सबै कुरालाई आफ्नैसँग मिलाप गरून्; म भन्छु, चाहे पृथ्वीमा भएका कुराहरू हुन्, चाहे स्वर्गमा भएका कुराहरू। अनि तिमीहरू, जो पहिले दुष्ट कामहरूद्वारा मनमा अलगिएका र शत्रु भएका थियौ, उहाँले अब आफ्नो देहको शरीरमा मृत्युको माध्यमद्वारा मिलाप गराउनुभएको छ, ताकि तिमीहरूलाई उहाँको सामु पवित्र, निर्दोष र दोषारोपणरहित उपस्थित गरून्; यदि तिमीहरू विश्वासमा जग बसालिएका र दृढ रहिरह्यौ भने, र तिमीहरूले सुनेको सुसमाचारको आशाबाट नहट्यौ भने, जुन आकाशमुनिका हरेक सृष्टिलाई प्रचार गरिएको थियो; जसको सेवक म पावल बनाइएको छु; जो अब तिमीहरूका निम्ति मेरा दुःखहरूमा आनन्दित हुन्छु, र उहाँको शरीर, अर्थात् मण्डलीको खातिर, ख्रीष्टका क्लेशहरूमा जे अपूरो छ, त्यो मेरो शरीरमा पूरा गर्दछु; जसको सेवक म बनाइएको छु, परमेश्वरको त्यस व्यवस्थाअनुसार जो तिमीहरूका निम्ति मलाई दिइएको थियो, परमेश्वरको वचनलाई पूर्ण गर्न। कलस्सी 1:18-25.

ख्रीष्ट शिर हुनुहुन्छ, जसले सबै कुरामा प्रमुखता पाउनुपर्ने हो, र उहाँको मण्डली शरीर हो। शिर र शरीरले सँगै मिलेर दिव्यता र मानवताको संयोजनलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र अर्को एउटा महत्त्वपूर्ण तथ्य पनि यसद्वारा चिन्हित हुन्छ। शिर

र शरीरको सम्बन्ध यो हो कि शिरले शरीरमाथि प्रमुखता राख्नुपर्छ। परमेश्वरको स्वरूपमा सृष्टि गरिएका मानिसजातिमा, उच्च शक्तिहरू (शिर) ले निम्न शक्तिहरूमाथि (शरीर) शासन गर्नुपर्ने हो। सँगै मिलेर तिनीहरूले एक अस्तित्व बनाउँछन्, अथवा यूहन्नाले नाप्नुपर्ने मन्दिरको पारिभाषिक भाषामा, तिनीहरूले पवित्र स्थान (मानवता, शरीर) र परमपवित्र स्थान (दिव्यता, शिर) लाई प्रतिनिधित्व गर्छन्। यी दुई कसरी “एक लट्टी” वा एक शरीरमा जोडिन्छन्, त्यो “at-One-ment” को कार्य हो। पावल यसरी अगाडि भन्छन्:

म त्यसको एक सेवक बनाइएको छु, परमेश्वरको त्यस व्यवस्थाअनुसार, जुन तिमीहरूका निम्ति मलाई दिइएको थियो, ताकि परमेश्वरको वचन पूर्ण गरूँ; अर्थात् त्यो रहस्य, जो युगौंदेखि र पुस्तापुस्तादेखि लुकाइएर राखिएको थियो, तर अहिले उहाँका सन्तहरूलाई प्रकट गरिएको छ; जसलाई परमेश्वरले अन्यजातिहरूका बीचमा रहेको यस रहस्यको महिमाको धन कति महान् छ भन्ने कुरा प्रकट गर्न चाहनुभयो; त्यो रहस्य यही हो—तिमीहरूमा ख्रीष्ट, महिमाको आशा: उहाँलाई नै हामी प्रचार गर्दछौं, हरेक मानिसलाई चेतावनी दिँदै, र हरेक मानिसलाई सम्पूर्ण बुद्धिमा शिक्षा दिँदै; ताकि हामी हरेक मानिसलाई ख्रीष्ट येशूमा सिद्ध रूपमा उपस्थित गराउन सकौं: यसैको निम्ति म पनि परिश्रम गर्दछु, उहाँको शक्तिशाली क्रियाअनुसार संघर्ष गर्दै, जुन मभित्र सामर्थ्यपूर्वक कार्य गरिरहन्छ। कलस्सी १:२५-२९।

एक लाख चवालीस हजारको सिद्धता, जसले “हरेक मानिसलाई ख्रीष्टमा सिद्ध” प्रस्तुत गर्छ, “परमेश्वरको रहस्य” हो, जो दिव्यत्व र मानवत्वको संयोजन हो, अथवा पावलले व्यक्त गरेझैं, मानवत्व “भित्रको ख्रीष्ट, महिमाको आशा” हो। सातौँ तुरही बज्ने दिनहरूमा त्यो रहस्य पूरा हुन्छ। जब इजकिएलले त्यस एकीकरणलाई चिन्हित गर्छन्, तब उनी प्रतीकात्मक सम्बन्धलाई जनाउन दुईवटा लाठीहरू प्रयोग गर्छन्, एउटा उत्तरी राज्यका लागि र एउटा दक्षिणी राज्यका लागि, जसले “छयालिस” सङ्ख्याद्वारा मन्दिरलाई प्रतिनिधित्व गर्छ। “छयालिस” को प्रतीकात्मक सम्बन्धको लाठी “दुई सय बीस” को प्रतीकात्मक सम्बन्धसँग जोडिनु पर्नेछ।

दुई सय बीस दैवीत्व र मानवत्वको संयुक्त प्रतीक हो। 1611 मा King James Bible प्रकाशित भएको समयदेखि लिएर 1831 मा Miller को सन्देश पहिलोचोटि प्रस्तुत गरिएको समयसम्म, र त्यसपछि 1833 मा Vermont Telegraph मा त्यस सन्देशको प्रकाशनसम्म, दुई सय बीस वर्ष हुन्छ। Miller को सन्देश ज्ञानको वृद्धिको औपचारिकरण थियो, जुन Daniel को पुस्तक 1798 मा खोलिँदा Bible बाट प्राप्त गरिएको थियो। 1611 को प्रारम्भिक मितिमा एउटा दैवी दस्तावेज प्रकाशित गरिएको थियो, र 1831 को अन्तिम मितिमा 1798 मा खोलिएको दैवी सत्यमा आधारित एउटा मानवीय प्रकाशन प्रस्तुत गरिएको थियो।

तीनवटा मितिहरूले केवल दुई सय बीस वर्षलाई मात्र होइन, तर हिब्रू शब्द “सत्य” को संरचनालाई पनि प्रतिनिधित्व गर्छन्, जुन हिब्रू वर्णमालाका पहिलो, तेह्रौँ र अन्तिम अक्षरहरूलाई संयोजन गरेर “सत्य” शब्द निर्माण गरिन्छ। आरम्भमा एक दिव्य प्रकाशन र अन्त्यमा एक मानवीय प्रकाशन, अनि १७९८ ले ज्ञानको वृद्धिलाई प्रतिनिधित्व गर्छ, जसले त्यस ज्ञानलाई अस्वीकार गर्ने दुष्ट व्यक्तिहरूको एक वर्ग प्रकट गर्नेथियो, र यसरी तेह्रौँ अक्षरलाई प्रतिनिधित्व गर्नेथियो, जो विद्रोहको एक प्रतीक हो। दुई सय बीस वर्षको त्यो सम्बन्ध पहिलो स्वर्गदूतको आन्दोलनमा स्थापित गरिएको थियो, र तेस्रो स्वर्गदूतको आन्दोलनले दोस्रो साक्षी प्रदान गर्छ।

१७७६ मा, दिव्य दस्तावेज—स्वतन्त्रताको घोषणापत्र—प्रकाशित भयो, र दुई सय बीस वर्षपछि, १९९६ मा, मानवीय दस्तावेज *The Time of the End* पत्रिका प्रकाशित भयो। यो मानवीय दस्तावेज १९८९ मा अन्तको समयमा उत्पन्न भएको ज्ञानवृद्धिबाट व्युत्पन्न भएको थियो, जसले १७९८ जस्तै, स्वतन्त्रताको घोषणापत्रद्वारा प्रतिनिधित्व गरिएको दिव्य सन्देशको विरुद्धमा एउटा विद्रोह उत्पन्न गर्‍यो। १९९६ को ज्ञानवृद्धिले, चाँडै आउने आइतबारको व्यवस्थामा, अमेरिकाले १७७६ मा घोषणा गरेको स्वतन्त्रता र स्वाधीनता गुमाउँदै जाने हुँदा त्यसको भविष्यलाई पहिचान गर्‍यो। यसले संख्या दुई सय बीसले दिव्यता र मानवताको संयोजनलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ भन्ने कुराको दोस्रो साक्षी प्रदान गर्दछ, र त्यो दोस्रो साक्षी “Truth” को हस्ताक्षरद्वारा प्रस्तुत गरिएको थियो; साथै, त्यो पहिलो स्वर्गदूतको इतिहासमा पहिलो साक्षीद्वारा (पहिलो), र तेस्रो स्वर्गदूतको इतिहासमा दोस्रो साक्षीद्वारा (अन्तिम) प्रतिनिधित्व गरिएको थियो।

१७७६ ले बाइबल भविष्यवाणीको छैटौँ राज्यको रूपमा पृथ्वीको पशुको वास्तविक आरम्भभन्दा अधिको एउटा अवधिको आरम्भलाई पनि चिन्हित गर्‍यो। त्यस तयारीको अवधिमा सत्यको हस्ताक्षर फेरि एकपटक १७७६ द्वारा पहिचान गरियो, जसले संयुक्त राज्यको आरम्भलाई चिन्हित गर्‍यो; र १७९८ ले बाइबल भविष्यवाणीको छैटौँ राज्यको रूपमा संयुक्त राज्यको आरम्भलाई चिन्हित गर्‍यो। त्यस आरम्भ र अन्त्यको इतिहासको बीचमा, १७८९ ले केन्द्रीय अक्षरलाई चिन्हित गर्‍यो, जब तेह्र उपनिवेशहरूले संविधानलाई अनुमोदन गरे। यी तीनै मितिहरूमध्ये प्रत्येकले संयुक्त राज्यको “बोलाइ” को प्रतिनिधित्व गर्दछ; १७७६ मा स्वतन्त्रताको घोषणापत्रद्वारा, १७८९ मा संविधानद्वारा, र १७९८ मा एलियन एन्ड सेडिशन ऐक्ट्सद्वारा। त्यो इतिहासले बाइस वर्षलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ, जुन दुई सय बीसको दशांश वा दसौँ भाग हो, त्यसैले यसले दिव्यत्व र मानवत्वको संयोजनको प्रतीकलाई पनि प्रतिनिधित्व गर्दछ।

यसले मेम्नाको रूपमा (दिव्यता) आरम्भ गर्ने र अजिङ्गरको रूपमा (मानवता) अन्त्य गर्ने भनी चित्रित गरिएको पृथ्वीको पशुको इतिहासको प्रतिनिधित्व गर्दछ। १७७६ दिव्यतालाई संकेत गर्ने स्वतन्त्रताको घोषणासँग आरम्भ हुन्छ, र Alien and Sedition Acts ले मानवताको प्रतिनिधित्व गर्दछ; अनि बाइबलीय भविष्यवाणीको छैटौँ राज्यको रूपमा पृथ्वीको पशुको शासनको आरम्भ हुनुअघि आएका ती बाइस वर्षहरूमा, मेम्नाबाट अजिङ्गरतर्फको संक्रमणको प्रतिरूप प्रस्तुत गरिएको छ।

यहूदाको दक्षिणी राज्यमाथि न्यायका दुई हजार पाँच सय बीस वर्षहरूको आरम्भ दानियेल अध्याय आठ, पद चौधका दुई हजार तीन सय वर्षहरूको आरम्भसँग सम्बन्धित छ। यहूदामा पवित्रस्थान र सैन्यमाथिको कुल्चाइ ६७७ BC मा सुरु भयो, र दुई हजार तीन सय वर्षको भविष्यवाणी त्यसको दुई सय बीस वर्षपछि ४५७ BC मा सुरु भयो। यहूदाको दक्षिणी राज्यको लट्टी उत्तरी राज्यसँग छयालीसको प्रतीकद्वारा जोडिएको छ, र दुई सय बीसको कडीद्वारा दुई हजार तीन सय वर्षहरूसँग पनि जोडिएको छ।

पावलले आफूलाई परमेश्वरको व्यवस्थापनको सेवक भएको दाबी गरे, अनि आफू जुन व्यवस्थापनको सेवक थिए त्यसलाई परमेश्वरको रहस्यको रूपमा परिभाषित गरे, अर्थात् तिमीहरूमा भएको ख्रीष्ट, जो महिमाको आशा हुनुहुन्छ। तिनले तिमोथीलाई लेख्दा यस सत्यलाई अझै सम्बोधन गर्छन्।

रहस्यविना नै धर्मपरायणताको यो भेद महान् छ: परमेश्वर शरीरमा प्रकट हुनुभयो, आत्मामा धर्मो ठहरिनुभयो, स्वर्गदूतहरूद्वारा देखिनुभयो, अन्यजातिहरूमाझ प्रचार गरिनुभयो, संसारमा विश्वास गरिनुभयो, र महिमामा उचालिनुभयो। १ तिमोथी ३:१६

पावलले यहाँ भन्छन् कि भक्तिको रहस्य देहमा प्रकट हुनुभएको परमेश्वर हुनुहुन्छ। परमेश्वर शिर हुनुहुन्छ, र देह शरीर हो। भक्तिको रहस्य विश्वासीभित्रको ख्रीष्ट हो; यो दिव्यत्व र मानवत्वको एकीकरण हो। पावलले होशेलैझैँ विवाहको रूपक पनि प्रयोग गर्छन्।

किनकि हामी उहाँका शरीरका अङ्गहरू हौं—उहाँकै मासुका र उहाँकै हड्डीहरूका। यस कारण मानिसले आफ्ना पिता र मातालाई त्याग्नेछ, र आफ्नी पत्नीसित मिलाप हुनेछ; अनि ती दुई एउटै देह हुनेछन्। यो एउटा महान् रहस्य हो; तर म ख्रीष्ट र मण्डलीको विषयमा बोल्दैछु। एफिसी ५:३०-३२।

सैतीसौँ अध्यायमा, जब इजकिएलले अन्तिम दिनहरूको करार—अर्थात् एक लाख चवालीस हजारका रूपमा चिनाइएकाहरूसितको नवीकृत करार—पहिचान गर्छन्, तब उनी दुईवटा लट्टीहरूलाई एकसाथ जोडिने दृष्टान्त प्रस्तुत गर्छन्। ती दुई लट्टीहरूले, पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति, होशेआ र पावलको विवाह-रूपकलाई समेट्छन्। जब तिनीहरू एकसाथ जोडिए, तब तिनीहरू अबदेखि दुई राष्ट्र नभई, सधैंभरि एउटै राष्ट्र हुनुपर्ने थियो।

र म तिनीहरूलाई इस्राएलका पर्वतहरूमा, त्यस देशमा, एउटै जाति बनाउनेछु; र तिनीहरू सबैका लागि एउटै राजा राजा हुनेछ; अनि तिनीहरू अब उप्रान्त दुई जाति रहनेछैनन्, न तिनीहरू फेरि कहिल्यै दुई राज्यमा विभाजित हुनेछन्। तिनीहरूले अब फेरि आफ्ना मूर्तिहरूद्वारा, न आफ्ना घृणित वस्तुहरूद्वारा, न आफ्ना कुनै

अपराधहरूद्वारा आफूलाई अशुद्ध पार्नेछन्; तर म तिनीहरूलाई तिनीहरूका सबै बसोबासका स्थानहरूबाट, जहाँ तिनीहरूले पाप गरेका छन्, उद्धार गर्नेछु, र तिनीहरूलाई शुद्ध पार्नेछु; यसरी तिनीहरू मेरा प्रजा हुनेछन्, र म तिनीहरूका परमेश्वर हुनेछु। इजकिएल ३७:२२, २३।

इजकिएलद्वारा वर्णित एकताले तिनीहरू कहिले फेरि विभाजित रहनेछैनन्, न त अब उपरान्त पाप गर्नेछन्, कहिले शुद्ध पारिनेछन्, र कहिले परमेश्वर नै तिनीहरूका एकमात्र परमेश्वर हुनुहुनेछ, तथा तिनीहरूका एकमात्र राजा हुनेछ—त्यो संकेत गर्दछ। अक्टोबर २२ मा, करारका दूत आफ्ना जनलाई “शुद्ध पार्न” अचानक मन्दिरमा आउनुभयो। उहाँ एउटा राज्य ग्रहण गर्न आउनुभयो, जसका जन, पत्रुसका अनुसार, त्यसबेला पूजाहारीहरू र राजाहरूको राज्य हुनु पर्ने थियो। त्यस मितिमा दुलहासमेत विवाहमा आए, जसलाई पावल र होशेले चिनाउने रहस्य हो, र जसले मानवतासँग दैवत्वको संयोगलाई प्रतिनिधित्व गर्दछ। यूहन्नाले देखाउँछन् कि पावलले “तिमीहरूभित्र ख्रीष्ट, महिमाको आशा” भनी चिनाएको त्यो रहस्य सातौँ स्वर्गदूतको तुरही बज्ने दिनहरूमा पूरा हुनेछ।

तर सातौँ स्वर्गदूतको आवाजको दिनहरूमा, जब उसले तुरही बजाउन थाल्नेछ, तब परमेश्वरको रहस्य पूरा हुनेछ, जसरी उहाँले आफ्ना सेवक अगमवक्ताहरूमार्फत घोषणा गर्नुभएको थियो। प्रकाश १०:७.

सातौँ स्वर्गदूत तेस्रो हाय हो, जो सेप्टेम्बर ११, २००१ मा आइपुग्यो। सातौँ स्वर्गदूतले १८४४ को इतिहासमा तेस्रो स्वर्गदूत आइपुग्दा र त्यसपछिदेखि तुरही फुक्न थाल्यो, तर १८६३ को विद्रोहले त्यो कार्य पूरा हुन दिएको। तेस्रो स्वर्गदूत आइपुग्यो र सातौँ तुरहीले सेप्टेम्बर ११, २००१ मा फेरि ध्वनि गर्न थाल्यो, र यस पटक “परमेश्वरको रहस्य” “समाप्त” हुनुपर्नेछ। त्यो “रहस्य” दैवीत्व र मानवत्वको संयोजन हो, जसले एक लाख चवालीस हजार उत्पन्न गर्छ, र त्यसपछि तिनीहरू परमेश्वरको झण्डा र सेना बन्छन्। यही कारणले इजकिएलको सन्तीसौँ अध्याय इजकिएललाई सुक्खा मरेका हड्डीहरूले भरिएको एउटा बेसीमा लगिएको अवस्थाबाट आरम्भ हुन्छ। ती हड्डीहरूले सेप्टेम्बर ११, २००१ मा लाओडिसियाली एडभेन्टादलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र यही कारणले पावलले परमेश्वरको रहस्यसम्बन्धी आफ्नो सुसमाचार लाओडिसियालीहरूलाई सम्बोधन गर्छन्।

किनकि म चाहन्छु, तिमीहरूले जानो कि तिमीहरूका लागि, र लाओदिकेयामा भएकाहरूका लागि, तथा जसजसले शरीरमा मेरो मुख देखेका छैनन्, तिनीहरू सबैका लागि मसँग कति ठूलो संघर्ष छ; ताकि तिनीहरूका हृदयहरू सान्त्वना पाऊन्, प्रेममा एकसाथ गाँसिऊन्, र समझको पूर्ण निश्चयका सबै सम्पत्तितर्फ, परमेश्वरको, पिता का, र ख्रीष्टका रहस्यको पहिचानतर्फ पुगून्; जसमा बुद्धि र ज्ञानका सबै भण्डारहरू लुकेका छन्। कलस्सी २:१-३।

यो त्यही वर्णन पनि हो जुन सिस्टर ह्याइटले यहेजकेलका मरेका सुक्खा हड्डीहरूसँग सम्बन्धित गर्नुभएको छ।

“तर सुक्खा हड्डीहरूको यो उपमा केवल संसारमा मात्र लागू हुँदैन, तर तिनीहरूमा पनि लागू हुन्छ जसले महान् ज्योति पाएका छन्; किनकि तिनीहरू पनि त्यस उपत्यकाका कंकालहरूजस्तै छन्। तिनीहरूसँग मानिसको आकार छ, शरीरको संरचना छ; तर तिनीहरूमा आत्मिक जीवन छैन। तर यस दृष्टान्तले सुक्खा हड्डीहरूलाई केवल मानिसका रूपहरूमा मात्र जोडेर छोड्दैन; किनकि अंग-प्रत्यङ्ग र मुखमुद्राको समरूपता मात्र पर्याप्त हुँदैन। जीवनको श्वासले ती शरीरहरूलाई जीवन्त तुल्याउनुपर्छ, ताकि तिनीहरू सीधा उभिन सकून् र क्रियाशीलतामा प्रवृत्त होऊन्। यी हड्डीहरूले इस्राएलको घराना, परमेश्वरको मण्डलीलाई प्रतिनिधित्व गर्छन्, र मण्डलीको आशा पवित्र आत्माको जीवनदायी प्रभाव हो। सुक्खा हड्डीहरू जीवित होऊन् भनेर प्रभुले तिनीहरूमाथि श्वास फुक्नैपर्छ।”

“परमेश्वरको आत्मा, आफ्नो जीवनदायी शक्तिसहित, प्रत्येक मानवीय कार्यकर्तामा हुनैपर्छ, ताकि प्रत्येक आध्यात्मिक मांसपेशी र स्नायु क्रियाशील रहोस्। पवित्र आत्माविना, परमेश्वरको श्वासविना, अन्तःकरणमा जडता आउँछ, आध्यात्मिक जीवनको हास हुन्छ। धेरै जनाहरू, जो आध्यात्मिक जीवनविहीन छन्, तिनीहरूका नामहरू मण्डलीका अभिलेखहरूमा छन्, तर तिनीहरू थुमाका जीवनको पुस्तकमा लेखिएका छैनन्। तिनीहरू मण्डलीसँग आबद्ध हुन सक्छन्, तर प्रभुसँग एकीकृत भएका हुँदैनन्। तिनीहरू निश्चित प्रकारका कर्तव्यहरूको

निर्वाहमा परिश्रमी हुन सक्छन्, र जीवित मानिसहरूका रूपमा मानिएका पनि हुन सक्छन्; तर धेरै जना तिनैमध्ये पर्दछन् जसका विषयमा भनिएको छ, 'तँ जीवित छस् भन्ने नाम तेरो छ, तर तँ मरेको छस्।''

“आत्माको परमेश्वरतर्फ साँचो परिवर्तन नभएसम्म; परमेश्वरको जीवनदायी श्वासले आत्मालाई आत्मिक जीवनका लागि सचेत नबनाएसम्म; सत्यको स्वीकार गर्नेहरू स्वर्गोद्भूत सिद्धान्तद्वारा प्रेरित नभएसम्म, तिनीहरू त्यो अविनाशी बीउबाट जन्मेका हुँदैनन्, जो जीवित रहन्छ र सदासर्वदा स्थिर रहन्छ। जबसम्म तिनीहरूले ख्रीष्टको धार्मिकतालाई आफ्नो एकमात्र सुरक्षा ठानी भरोसा गर्दैनन्; जबसम्म तिनीहरूले उहाँको चरित्रको अनुकरण गर्दैनन्, उहाँकै आत्मामा परिश्रम गर्दैनन्, तबसम्म तिनीहरू नाङ्गै छन्, तिनीहरूले उहाँको धार्मिकताको वस्त्र पहिरेका छैनन्। धेरैपटक मृतकहरूलाई जीवित ठहराइन्छ; किनकि जसले आफ्नो विचारअनुसार जसलाई तिनीहरू उद्धार भन्छन् त्यसलाई सिद्ध गरिरहेका हुन्छन्, तिनीहरूभित्र परमेश्वरले आफ्नो असल अभिप्रायअनुसार चाहना उत्पन्न गर्ने र काम गराउने कार्य गरिरहनुभएको हुँदैन।”

“यो वर्ग इजकिएलले दर्शनमा देखेको सुक्खा हड्डीहरूको उपत्यकाद्वारा राम्ररी प्रतिनिधित्व गरिएको छ।”
Review and Herald, January 17, 1893.

लाओडिसियाको सन्देश पहिलोपटक सन् 1856 मा एडभेन्टवादसमक्ष प्रस्तुत गरियो, ठीक त्यही वर्ष प्रभुले लेवीव्यवस्था अध्याय छब्बीसका “सात पटक” सम्बन्धी प्रगतिशील ज्योति प्रकट गर्नुभयो। सन् 1856 को सन्देश, जसमा पश्चात्तापका लागि आह्वान गर्ने एउटा आन्तरिक सन्देश र भविष्यवाणीसम्बन्धी एउटा बाह्य सन्देश समावेश थियो, सन् 1863 मा अस्वीकार गरियो। “ख्रीष्ट तिमीहरूमा हुनुहुन्छ, महिमाको आशा” भन्ने रहस्यसम्बन्धी लाओडिसियाको सन्देश सन् 1888 मा एल्डर जोन्स र वाग्नरद्वारा पुनः दोहोर्याइयो, र त्यस सन्देशलाई सिस्टर ह्वाइटद्वारा लाओडिसियालाई दिइएको सन्देशको रूपमा पनि चिनाइएको थियो।

पङ्क्तिमाथि पङ्क्ति, इजकिएल अध्याय सैंतीस इजकिएललाई आत्मिक रूपमा सेप्टेम्बर ११, २००१ मा लागिएको अवस्थाबाट आरम्भ हुन्छ, जहाँ उनलाई पापहरू र अपराधहरूमा मृत अवस्थाको लाओडिसियाली एडभेन्टवादको दृश्य दिइन्छ। उनलाई दुई भिन्न भविष्यसूचक सन्देशहरू दिन भनिन्छ। पहिलोले एक प्रकारको एकीकरण उत्पन्न गर्छ, तर शरीरहरू अझै पनि मृत नै छन्। दोस्रो भविष्यवाणीले “चार हावा” को सन्देशलाई ती हड्डीहरूमा जीवन सास फुक्न आह्वान गर्दछ। चार हावाको सन्देश एक लाख चवालीस हजारको छाप लगाउने सन्देश हो, जसले चार हावा समातिरहेका चार स्वर्गदूतहरूलाई चिनाउँछ। सिस्टर ह्वाइटले ती चार हावालाई “क्रोधित घोडा” को रूपमा चिनाउनुहुन्छ, जो छुट्टिन खोजिरहेको छ, किनकि त्यसलाई रोकिराखिएको छ। इस्लामको त्यो क्रोधित घोडा छुट्टिन खोजिरहेको छ र आफ्नो बाटोमा मृत्यु र विनाश ल्याउन खोजिरहेको छ, जसरी त्यसले सेप्टेम्बर ११, २००१ मा गन्यो, र यो चाँडै आउने सन्डे ल मा फेरि छोडिनेछ।

त्यो सन्देशले ती मृत शरीरहरूलाई आफ्ना खुट्टामा उभिएको एउटा एकीकृत सेनामा ल्याउँछ। त्यो एकीकृत सेना सातौँ स्वर्गदूतको सन्देशको प्रत्युत्तरमा आफ्ना खुट्टामा उभ्याइन्छ, किनकि सातौँ स्वर्गदूतको तुरही बज्ने दिनहरूमा एक लाख चवालीस हजारको ख्रीष्टसँगको विवाहको रहस्य पूरा हुनेछ।

त्यसपछि इजकिएललाई दुईवटा लट्ठीहरू एक भएर एउटै राष्ट्र बन्ने कुरा देखाइन्छ। ती दुई लट्ठीहरू इस्राएलको उत्तरी राज्य र यहूदाको दक्षिणी राज्य हुन्, जो आफ्नो पारस्परिक छरपस्ट हुने कालका दुई हजार पाँच सय बीस वर्षको समाप्तिमा एउटै राष्ट्रको रूपमा जोडिन्छन्। तिनीहरूको उक्त पारस्परिक समाप्तिले एउटा आत्मिक मन्दिर उत्पन्न गर्छ, जसलाई पारस्परिक छरपस्ट हुने समयहरूको आरम्भ र अन्त्यमा रहेका छयालीस वर्षले प्रतिनिधित्व गर्दछ।

हामी यो अध्ययनलाई अर्को लेखमा निरन्तरता दिनेछौं।

“‘अनि तिनीहरू बिहान सबेरै उठे, र तकोआको उजाडस्थानतर्फ निस्कें; र तिनीहरू निस्कँदै गर्दा यहोशापात उभिएर भने, हे यहूदा र यरूशलेमका बासिन्दाहरू हो, मेरो कुरा सुन; परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरमाथि विश्वास गर, अनि तिमीहरू स्थिर रहोला; उहाँका अगमवक्ताहरूलाई विश्वास गर, अनि तिमीहरू समृद्ध होओला। २

इतिहास २०:२०।”

“‘परमप्रभु तिमीहरूका परमेश्वरमाथि विश्वास गर, तब तिमीहरू स्थिर हुनेछौ; उहाँका अगमवक्ताहरूमा विश्वास गर, तब तिमीहरू समृद्ध हुनेछौ।’

“यशैया ८:२०। ‘व्यवस्था र साक्ष्यतर्फ; यदि तिनीहरू यस वचनअनुसार बोल्दैनन् भने, यो तिनीहरूमा ज्योति नभएको कारणले हो।’”

“यहाँ परमेश्वरका जनसमक्ष दुईवटा पाठ राखिएका छन्: सफलताका लागि दुई अवस्थाहरू। यहीवाले स्वयं बोल्नुभएको व्यवस्था, र भविष्यवाणीको आत्मा—यी नै उहाँका जनलाई प्रत्येक अनुभवमा मार्गदर्शन गर्नका लागि ज्ञानका दुई स्रोत हुन्। व्यवस्था ४:६। ‘यही नै जातिहरूका दृष्टिमा तिमीहरूको ज्ञान र तिमीहरूको समझ हुनेछ; तिनीहरूले भन्नेछन्, निश्चय नै यो महान् जाति बुद्धिमान् र समझदार मानिसहरू भएको जाति हो।’”

“परमेश्वरको व्यवस्था र अगमवाणीको आत्मा मण्डलीलाई मार्गदर्शन र परामर्श दिन सँगसँगै चल्छन्, र जबजब मण्डलीले उहाँको व्यवस्था पालन गरेर यस सत्यलाई स्वीकार गरेको छ, तबतब सत्यको मार्गमा त्यसलाई डोर्न्याउन अगमवाणीको आत्मा पठाइएको छ।

“प्रकाश १२:१७। ‘अनि अजिङ्गर त्यस स्त्रीमाथि क्रोधित भयो, र परमेश्वरका आज्ञाहरू पालन गर्ने र येशू ख्रीष्टको साक्षी धारण गर्ने उनका सन्तानको बाँकी अंशसँग युद्ध गर्न गयो।’ यस भविष्यवाणीले स्पष्ट रूपमा देखाउँछ कि बाँकी रहेको मण्डलीले परमेश्वरलाई उहाँको व्यवस्थामा स्वीकार गर्नेछ र भविष्यवाणीको वरदान राख्नेछ। परमेश्वरको व्यवस्थाप्रति आज्ञाकारिता र भविष्यवाणीको आत्माले सधैं परमेश्वरका साँचो जनहरूलाई पृथक् चिन्हित गरेका छन्, र परीक्षा प्रायः वर्तमान प्रकटताहरूका आधारमा दिइन्छ।”

यरमियाहको समयमा मानिसहरूलाई मोशा, एलियाह वा एलीशाको सन्देशबारे कुनै शङ्का थिएन, तर परमेश्वरले यरमियाहमार्फत पठाउनुभएको सन्देशबारे तिनीहरूले शङ्का गरे र त्यसलाई पन्छाए, यहाँसम्म कि त्यसको प्रभाव र शक्ति व्यर्थ पारियो, र परमेश्वरले तिनीहरूलाई बन्दीवासमा लगेर जानु बाहेक कुनै उपाय रहेन।

“त्यसै गरी ख्रीष्टका दिनहरूमा मानिसहरूले यर्मियाको सन्देश सत्य थियो भन्ने कुरा सिकेका थिए, र उनीहरूले आफूलाई यसो विश्वास गराए कि यदि उनीहरू आफ्ना पिताहरूका दिनहरूमा बाँचेका भए, तिनीहरूले उनको सन्देश ग्रहण गर्नेथे; तर त्यही समयमा उनीहरू ख्रीष्टको सन्देशलाई अस्वीकार गरिरहेका थिए, जसको विषयमा सबै अगमवक्ताहरूले लेखेका थिए।”

“जब तेस्रो स्वर्गदूतको सन्देश संसारमा उदय भयो, जसले परमेश्वरको व्यवस्थालाई मण्डलीसमक्ष यसको पूर्णता र शक्तिसहित प्रकट गर्नुपर्ने हो, तब भविष्यवाणीको वरदान पनि तुरुन्तै पुनर्स्थापित गरियो। यस वरदानले यस सन्देशको विकास तथा यसको अगाडि बढाउने कार्यमा अत्यन्त प्रमुख भूमिका निर्वाह गरेको छ। ”

“धर्मशास्त्रका व्याख्याहरू र कार्यपद्धतिहरूसम्बन्धी मतभेदहरू उत्पन्न भएका छन्, जसले सन्देशमाथि विश्वास गर्नेहरूका विश्वासलाई डगमग्याउने र कार्यमा फूट ल्याउने प्रवृत्ति राख्छन्; यस्तो प्रत्येक अवस्थामा अगमवाणीको आत्माले सधैं परिस्थितिमाथि प्रकाश पारेको छ। यसले सधैं विश्वासीहरूको समुदायमा विचारको एकता र कार्यको सामञ्जस्य ल्याएको छ। सन्देशको विकास र कार्यको वृद्धिका क्रममा उत्पन्न भएका प्रत्येक सङ्कटमा, परमेश्वरको व्यवस्थाप्रति र अगमवाणीको आत्माको ज्योतिप्रति दृढतापूर्वक अडिग रहेकाहरू विजयी भएका छन्, र कार्य तिनीहरूका हातमा फस्टाएको छ।” Loma Linda Messages, 34.